ISSN 2991-8200

Дитячий журнал Української громади Республіки Хорватія

МАВКА MAVKA

Dječji časopis Ukrajinske zajednice Republike Hrvatske

#14, березень-квітень / ožujak-travanj 2026.

Дорогі читачі!

Навесні в українських громадах відбувалося багато подій.
Ми разом святкували Шевченківські дні і Великдень,
навчалися, відвідували концерти й організовували виставки.

Віримо, що найактивніші з вас знайдуть себе чи свої твори
на сторінках журналу.
Згадуймо разом і радіймо успіхам один одного!

А ще пропонуємо вивчити вірші великого Тараса
українською й хорватською мовами,
відгадати ребуси й дочитати детектив,
який почали в минулому номері.

⬆️

А підписатися
на безкоштовну доставку
“Мавки” можна тут!

IMPRESUM

Izdavač – Ukrajinska zajednica Republike Hrvatske,
Vijeća Europe 204, Vukovar
Tel.: 095/378-1199
e-mail: ukrajinskazajednica.hr@gmail.com
MB: 2331748, OIB: 35971824466
Žiro račun: PBZ HR4823400091110579040
Za izdavača: Vlado Karešin
Glavni i odgovorni urednik: Maria Pomazan
Uredništvo: Tomićeva 2, 10000 Zagreb, tel. 098 943 35 38,
e-mail: mavka@ukrzagreb.hr
Članovi uredništva: Maria Pomazan, Marija Meleško,
Viktor Filima, Dariya Pavlešen, Oksana Zhuravel,
Maryna Kyrychenko, Svitlana Rusinova,
Yevhenia Bakhtihareieva, Lyudmyla Voloshyna
Grafičko uređenje i dizajn: Oksana Zhuravel
Naklada: 500 primjeraka
Tisak: Tiskara Zelina d.d., ulica Katarine Krizmanić 1,
10380 Sveti Ivan Zelina
Časopis se izdaje uz financijsku podršku Savjeta
za nacionalne manjine Republike Hrvatske.
Časopis je dvomjesečnik od 2025.,
prvo izdanje je u 07.2024. godine.

Видавець – Українська громада Республіки Хорватія,
Vijeća Europe 204, Vukovar
Tel.:095/378-1199
e-mail: ukrajinskazajednica.hr@gmail.com
MB: 2331748, OIB: 35971824466
Розрахунковий рахунок: PBZ HR4823400091110579040
За видавця: Владо Карешин
Головна редакторка: Марія Помазан
Редакція: Tomićeva 2, 10000 Zagreb, tel. 098 943 35 38
e-mail: mavka@ukrzagreb.hr
Члени редакції: Марія Помазан, Марія Мелешко,
Віктор Филима, Дарія Павлешен, Оксана Журавель,
Марина Кириченко, Світлана Русінова,
Євгенія Бахтігареєва, Людмила Волошина
Графічний дизайн і верстка: Оксана Журавель
Тираж: 500 примірників
Друкарня: Tiskara Zelina d.d., ulica Katarine Krizmanić 1,
10380 Sveti Ivan Zelina
Журнал видається за фінансової підтримки Ради
з питань національних меншин Республіки Хорватія.
Журнал є двомісячником з 2025 року,
перший випуск вийшов у липні 2024 року.

ЗМІСТ

Шевченківські дні. Шевченкіана у Хорватії 2

Вірші Тараса Шевченка. Розшифруй ребуси 4

Великдень і його символи 5

Старовинний рецепт української паски 7

Як українці в Хорватії святкували Великдень 10

Українська мова й культура: мала зимова школа навесні 13

Кольори війни і надії у Карловці 15

Новини українських громад 16

Дитячий кулінарний батл 18

Соня шукає дім. Комікс 20

Фантастичний детектив. Завершення 22

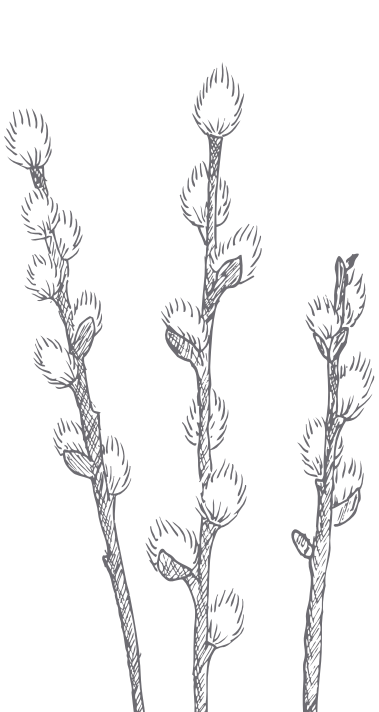

На початку березня всі українці світу відзначають Шевченківські дні. Адже наш найважливіший поет, символ України Тарас Григорович Шевченко народився саме 9 березня. Його вірші завжди кличуть до свободи, сміливості й любові до України. А зараз, під час російської агресії, слова великого Тараса особливо важливі для українців: їх цитують, додаючи один одному сили й надії.

Борітеся — поборете, вам Бог помагає!

Свою Україну любіть, любіть її… во врем'я люте…

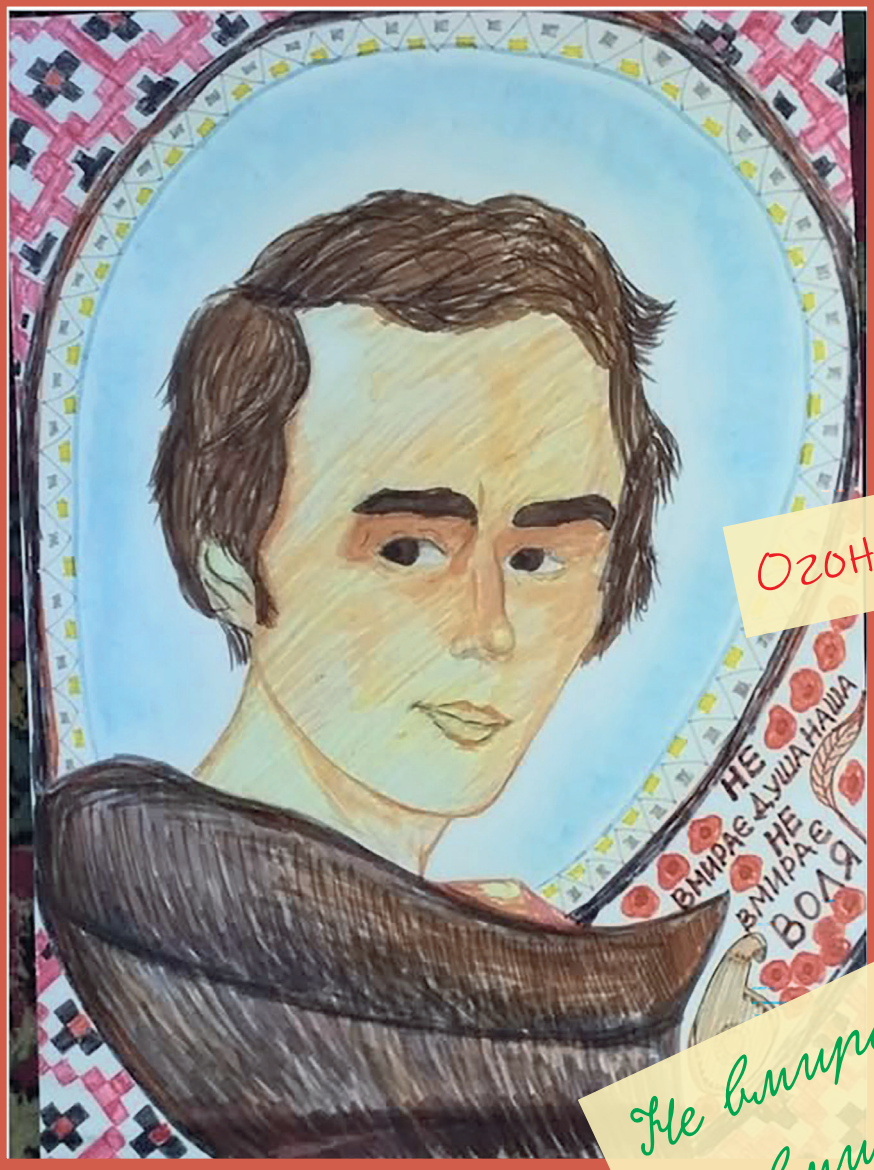

Малюнок: Віталіна Шульжик, 11 років
Вишивка: Оксана Журавель

Огонь запеклих не пече.

Не вмирає душа наша,
Не вмирає воля.

Шевченкіана-2026 у Хорватії

Українська громада Республіки Хорватія відзначила день народження Тараса Шевченка «Шевченкіаною»*, що цього року відбулася в Липовлянах. Дорослі й діти разом поклали квіти до пам'ятника Тарасу Григоровичу та взяли участь у святковій програмі. Тут звучали вірші самого Великого Кобзаря, їхні переклади хорватською мовою, пісні на його тексти, присвячені йому твори інших авторів.

Вчителі Тетяна Рамач і Оксана Мартинюк розповіли про життя і творчість Поета, а український письменник Павло Головчук прочитав лекцію «Діти у літературній творчості Тараса Шевченка». У програмі виступали й молодші учасники: учні з липовлянської школи «Йосип Козарац», що вивчають українську мову, і юні члени УКПТ «Леся Українка» з Осієка.

** За організації УГРХ, Культурно-просвітнього товариства українців «Карпати» з Липовлян та Општини Липовляни, за фінансової підтримки Ради з питань національних меншин РХ*

Відзначали Шевченківські дні й у Загребі. В Українському домі УГМЗ пані Марія Кульчицька прочитала лекцію «Що пророчив Шевченко Україні». В березні там відкрилася мобільна виставка «Огонь, а не попіл: перечитаний Шевченко». Автор і куратор виставки пан Богдан Тихолоз розповів про сучасне сприйняття великого поета.

Життя Шевченка не було легким, а теми, які він піднімав у своїй творчості, справді серйозні. Але сам він був людиною сміливої, оптимістичної вдачі, мав почуття гумору й умів бути добрим другом, бачити красу і радість. Пропонуємо вам згадати декілька його віршів, а також вгадати, які саме рядки ми зашифрували в картинках.

Марія Помазан,
за матеріалами Української громади РХ, Української громади міста Загреба, Б. Тихолоза

Prevela s ukrajinskoga Antica Menac

Садок вишневий коло хати,
Хрущі над вишнями гудуть.
Плугатарі з плугами йдуть,
Співають, ідучи, дівчата,
А матері вечерять ждуть.

Pred kućicom je višnjik mali,
Hruštevi tiho zuje, bruje.
Evo oráčā s plugovima,
Djevojke hodajuć' pjevaju,
Majke s večerom čekaju.

Сім'я вечеря коло хати,
Вечірня зіронька встає.
Дочка вечерять подає,
А мати хоче научати,
Так соловейко не дає.

Pred kućom sad svi blaguju,
Večernjica je na nebu,
Kći dijeli svima večeru.
Mati sve hoće nešto reći,
Slavuj joj ne da doć' do riječi.

Поклала мати коло хати
Маленьких діточок своїх,
Сама заснула коло їх.
Затихло все, тільки дівчата
Та соловейко не затих.

Tu pred kućom je manju djecu
Majka sad već uspavala,
A onda uz njih zaspala.
Tiho je sve, jedva se čuju
Glasovi cura i slavuja.

Сонце заходить, гори чорніють,
Пташечка тихне, поле німіє.
Радіють люде, що одпочинуть,
А я дивлюся... і серцем лину
В темний садочок на Україну.

Žalazi sunce, mrače se gore,
Ptičica šuti, nijemo je polje,
Svatko će sada slatko počinut',
A ja sve gledam... i srcem letim
U tamni vrt moj u Ukrajini.

Лину я, лину, думу гадаю,
І ніби серце одпочиває.
Чорніє поле, і гай, і гори,
На синє небо виходить зоря.

Letim ja, letim i misli mislim,
I srce kao da već počiva.
Crni se polje, šuma i gora,
Na plavo nebo izlazi zora.

Ой зоре! зоре! — і сльози кануть.
Чи ти зійшла вже і на Украйні?
Чи очі карі тебе шукають
На небі синім? Чи забувають?
Коли забули, бодай заснули,
Про мою доленьку щоб і не чули.

O, zoro! zoro! — i suze teku —
Svijetliš li već i u Ukrajini?
Traže li te one crne oči
Po nebu plavom? Il' su prestale?
Pa ako jesu, nek' su zaspale,
Za moju sudbu nisu doznale.

Село! І серце одпочине:
Село на нашій Україні —
Неначе писанка, село.
Зеленим гаєм поросло.
Цвітуть сади, біліють хати,
А на горі стоять палати,

Неначе диво. А кругом
Широколистії тополі,
А там і ліс, і ліс, і поле,
І сині гори за Дніпром.
Сам Бог витає над селом.

Ви святкуєте Великдень? Про що вам говорить це свято? У Біблії розповідається, що багато років тому Бог народився на землі як звичайний людський хлопчик Ісус (цю подію ми святкували на Різдво). Коли Він виріс, то став навчати людей про царство Боже і закликати їх жити в мирі, добрі й любові. Та злі люди несправедливо звинуватили Його і вбили. Але Ісус не залишився в могилі, а воскрес — тобто знову став живим і побачився зі своєю мамою, друзями, учнями й іншими людьми. На честь цієї події християни вже дві тисячі років святкують Великдень.

Христос воскрес!

У цей час і природа пробуджується від зими, дерева розцвітають, сяє сонечко, співають пташки. Люди теж змінюються, стають радіснішими. В нас оживає надія, що навіть після найгірших часів відроджується нове, щасливе й вільне життя.

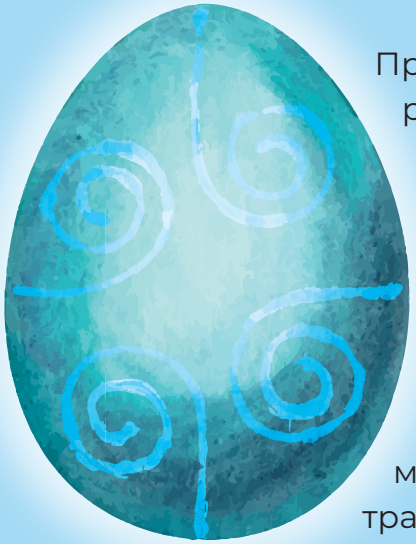

Про цю надію говорять різні символи. Одним з найпопулярніших таких символів в усьому світі є фарбоване яйце. В українців прикрашання яєць до Великодня — писанкарство — це ціле мистецтво і важлива традиція.

Поліна Чернишева, 12 років

Серед інших символів — курчата та їхня мама-квочка, зайчики, квіти. Вони означають народження і плекання нового життя, родинне тепло й турботу. Погляньте, що намалювали учні художньої студії Української громади міста Загреба під керівництвом Тетяни Маслик.

Соломія Подоляк, 10 років

А ще на Великдень українці печуть **паски** — спеціальні великодні хліби. Рецепти паски різні в кожному регіоні України, можна навіть сказати, що в кожному домі додають щось своє і мають свій спосіб приготування. Буває солона й солодка паска, з родзинками і без, прикрашена й ні. Але якщо робити тісто в мирі, тиші й радості, завжди виходить смачно.

Ми попросили пані **Тетяну Шагадин** — українку, яка народилася й виросла в Хорватії — поділитися стародавнім рецептом паски, яку печуть у її родині. Він не дуже простий: готувати потрібно разом з дорослими, бути уважними й терплячими. Але результат того вартий! Сміливо вирізайте рецепт із журналу і зберігайте на наступний рік. Уявіть, за ним печуть паски вже більш ніж сто років!

Єсенія Тищенко, 6 років

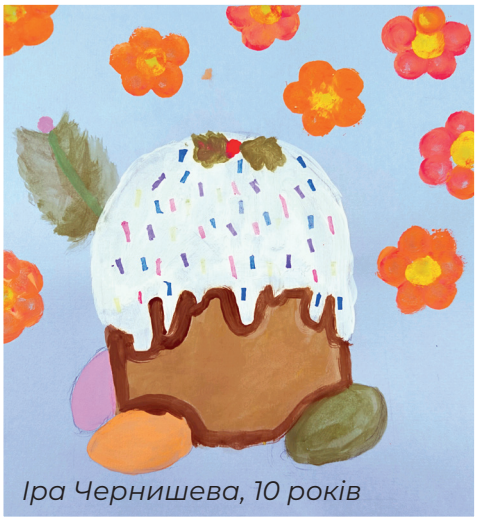

Іра Чернишева, 10 років

Кіра Апалькова, 10 років

Ілля Славинський, 10 років

Кіра Апалькова, 10 років

Кароліна Семенюк, 8 років

Софія Скирда, 7 років

Традиційна паска з родзинками

Рецепт від Тетяни Шагадин

Пекти цю паску з родзинками нас навчили наші мами, бабусі, прабабусі, які приїхали з Західної України в ці краї 120 років тому.

Опара

Для приготування пасок потрібно спочатку замісити опару*.

Для цього візьміть:

- теплe молоко — 250 мл;
- цукор — 1 столова ложка;
- борошно — 1 столова ложка;
- свіжі пресовані дріжджі — 1 пачка (100 грамів).

У теплe молоко додайте цукор, розкришіть пресовані дріжджі, додайте борошно. Добре перемішайте, залиште підходити. За пів години — годину погляньте, як вона виросла, збільшилася вдвічі чи навіть утричі й ледь не вистрибує з посудини: хіба це не диво?

Тісто

Для тіста потрібно:

- жовтки від курячих яєць — 6 штук;
- цукор (на ваш смак);
- трішки солі;
- ванільний цукор — 2 пачки;
- шкірочка цитрини (лимона), помаранчі (апельсина);
- розтоплене масло — 250 г;
- густа сметана — 3 столові ложки;
- борошно — 7–7,5 склянок (склянка 200 мл без гірки), або, за потребою, трошки більше чи менше, щоб тісто було м'якеньким;
- родзинки — 150–200 грамів.

*Опара — це рідка заготовка для тіста: вона потрібна, щоб дріжджі краще працювали, а випічка виходила більш пухкою, легкою й ароматною.

Поки опара підходить, відділіть жовтки від білків*. Білки відкладіть для іншої випічки, а жовтки збийте в каструлі з цукром, ванільним цукром і сіллю. Додайте розтоплене масло і сметану, перемішайте.

Коли опара підійде, з'єднайте її з цією рідкою сумішшю. Борошно просійте два рази через сито чи друшляк і поступово додавайте в суміш. Замісіть тісто. В кінці замісу воно має бути м'яким і добре відлипати від рук.

Я залишаю тісто підходити приблизно на 2–3 години. За цей час воно сильно піднімається, і його необхідно обім'яти руками два-три рази, руки при цьому бажано злегка змочити олією.

Приготування

Тепер відділіть частину тіста для прикраси. Родзинки залийте окропом або ромом на 5 хвилин, потім злийте рідину, а родзинки просушіть на рушнику й додайте щіпку борошна. Робочу поверхню змастіть рослинною олією, покладіть основну частину тіста, зверху родзинки. Замісіть злегка, щоб родзинки розподілилися по тісту.

Змастіть олією чи маслом підготовлені формочки для випічки пасок. Я використовую папір для випічки (наші бабусі й мами завжди змащували форми смальцем і борошном). Розкладіть тісто по формах, зверху накрийте рушником.

Відділену частину тіста без родзинок ще раз замісіть та викладіть на верх кожної паски у вигляді прикраси* (хрест, колос, квітка...). Перемастіть верх кожної паски ще одним трошки збитим жовтком яйця. Залиште на 30–40 хвилин для підйому.

Випікання

У розігріту духовку відправте паски. Одразу духовку не закривайте, через 2–3 хвилини легенько закрийте дверцята. Випікайте при температурі 160–170°. Час приготування буде залежати від розміру паски. Готовність перевіряйте дерев'яною шпажкою.

Якщо не знаєте, як це робити, наперед запитайте в дорослих чи подивіться лайфхаки в інтернеті. Простіше розділяти одразу при розбиванні яйця, а не вже в мисці.

**А ось перекривати паску зверху білком, білою поливкою чи кольоровою посипкою в нас ніколи не було заведено.*

Софія Левченко, 11 років

Ульяна Слободянюк, 13 років

Варя Ткач, 9 років

Надійка Глазкова, 5 років

Аріана Хайлова-Гораш, 5 років

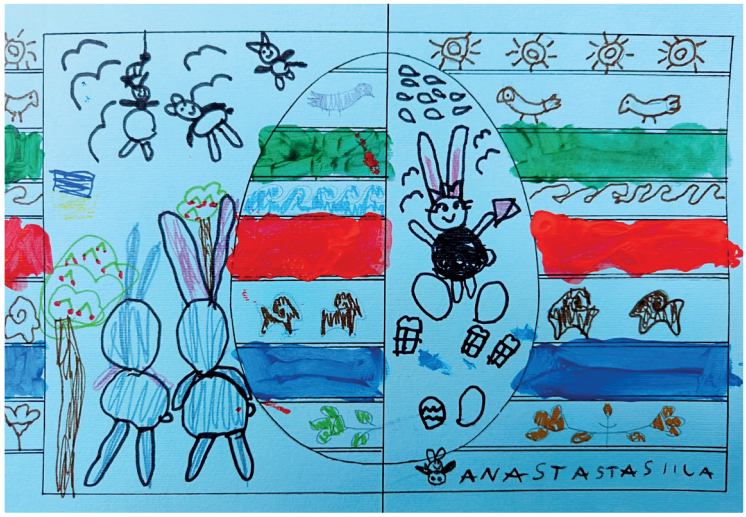

Анастасія Славинська, 5 років

Софія Скирда, 7 років

Як у Пулі оживали традиції

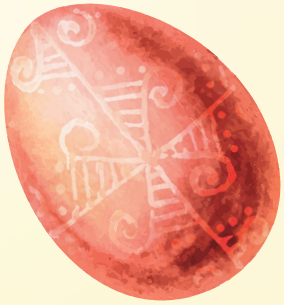

Давно-давнісінько, коли дерева вміли розмовляти з вітром, жили собі двоє нерозлучних друзів — Золота Свічка та Барвиста Писанка. Свічка завжди несла в собі краплинку сонячного тепла, а Писанка берегла у своїх візерунках зашифровані побажання щастя та здоров'я. Разом вони подорожували світом, щоб дарувати людям світло та надію.

Одного сонячного дня вони завітали до мальовничого міста Пула, що в Хорватії. Тут напередодні Великодня Культурно-мистецьке товариство українців у Істрії «Ватра» зібрало своїх маленьких та великих друзів. Свічка та Писанка так зраділи зустрічі, що вирішили розкрити свої секрети!

Ви колись тримали в руках шматочок справжнього сонечка? Саме на нього схожа натуральна українська вощина! На майстер-класі всі вчилися перетворювати ці воскові листи, що пахнуть медом, квітами та літом, на справжні свічки. Коли така свічка горить, вона не тільки освітлює кімнату, а й наповнює дім ароматом літнього щастя!

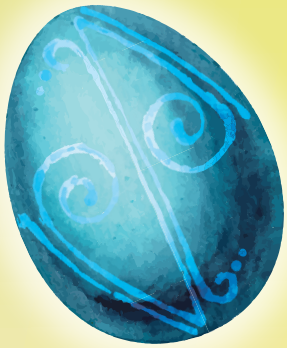

Потім настала черга фарб та писачків. Виявляється, малювати на яйці — це як писати секретного листа! Кожна лінія та цятка мають своє значення. Діти та дорослі виводили тендітні візерунки гарячим воском. Це було схоже на справжню магію: занурюєш яйце у фарбу — і на ньому з'являється диво!

Тепер у кожного учасника є свій оберіг — тепла свічка та яскрава писанка. Вони нагадують нам: українська душа — яскрава, незламна і дуже творча! Так разом ми знову повернулися до свого коріння. Навіть далеко від дому ми бережемо наші традиції, адже вони — це суперзв'язок із предками та один з одним.

Текст: Світлана Русінова

В інших містах Хорватії українці також проводили майстер-класи з писанкарства і брали участь у великодніх заходах.

Katarina Simeunović, 8. razred, Vukovar:

«U ugodnom ozračju Ukrajinskog doma u Vukovaru 24.03.2026. Ukrajinsko kulturno-prosvjetno društvo "Ivan Franko" Vukovar organiziralo je radionicu izrade tradicionalnih ukrajinskih pisanica. Posjetitelji su imali priliku pisanice izrađivati tehnikom oslikavanja voskom koju je predvodila učiteljica ukrajinskog jezika i kulture Tatjana Lasek Žagar, ali su ih mogli izrađivati od vune, te bojati drvene pripravke u obliku jaja i uskršnjih zečića što je predvodila Olena Hutsenko. Svoje unikatne, kreativno izrađene pisanice svi su mogli ponijeti kući i ukrasiti obiteljsku uskrsnu košaru».

Анна Агачева, 13 років, Осієк:

«Цього року УКПТ ім. Лесі Українки, як і зазвичай, брало участь у міському Великодньому ярмарку. Цей захід місто Осієк організовує щороку. На українському стенді ми представляли нашу країну: були писанки, рушники, великодній кошик, українські народні прикраси та страви. Я радію, що в нашій національній меншині підлітки беруть участь у таких заходах, адже так пізнається культура, звичаї різних народів, поглиблюється любов до своєї Батьківщини, нашої рідної України»...

Нова Українська громада міста Вараждина «Світанок» провела сімейний майстер-клас, на який зібралися дорослі й діти. Подивіться, які в них вийшли візерунки!

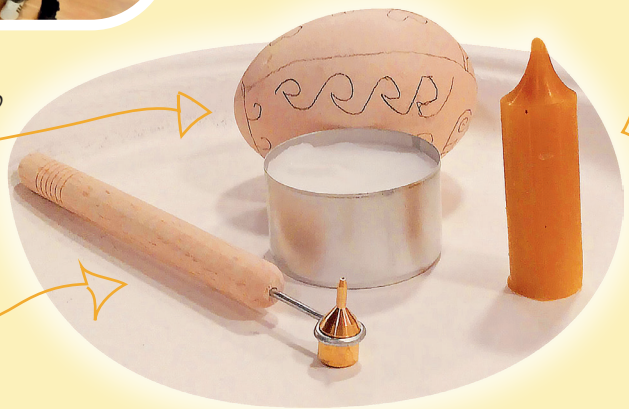

Українська громада міста Загреба традиційно проводила писанкарські майстерки не лише в Українському домі, а й в різних культурних центрах міста. В них брали участь і українці, й хорвати, й маленькі дошкільнята, й поважні пані — словом, усі!

Розписували українські писанки і в Рієці. Українська художниця Світлана Шиль і греко-католицький священик о. Андрій у центрі розвитку й інтеграції святого Віта розказали дорослим і дітям про символіку та значення українських писанок і крашанок, а також навчили учасників розписувати яйця самостійно.

Українська мова й культура:

Мала зимова школа навесні

Наприкінці березня, на великодніх канікулах, молодші школярі Української громади міста Загреба зібралися в Українському домі, щоб разом вивчати нашу рідну мову, літературу, пісні, танці й традиції. Це навчання стало другою частиною Малої зимової школи української мови й літератури. В першій частині проєкту* навчалася старша група школярів, це відбувалося взимку (тому й школа — зимова).

Цього разу участь у проєкті брали учні 1–4х класів. Разом з викладачкою української мови та літератури Дарією Павлешен вони дізнавалися секрети частин мови, вчилися їх розпізнавати та гарно формулювати думки. А найважливіші українські письменники — Тарас Шевченко, Леся Українка, Іван Франко — ставали зрозумілими, сучасними і навіть модними.

Історикиня Катерина Шимкевич розповідала про те, що було на території України в далекому минулому й навіть показувала динозаврів і мамонтів! А ще учні познайомилися і з трипільцями і їхньою видатною культурою, і з київськими князями і їхніми переможними історіями, разом дослідили, коли ж назва «Україна» з'явилася в літописах. Продовження — в наступних навчальних проєктах!

** За підтримки Міністерства науки, освіти і молоді Республіки Хорватія*

** Uz potporu Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih Republike Hrvatske*

Ще діти розписували дерев'яні писанки з Оксаною Журавель, створювали великодні листівки для українських захисників із Людмилою Волошиною і Ксенією Левченко, придумували історії з Марією Помазан,

брали участь у майстер-класі з акторської майстерності від режисерки Тетяни Кучми-Мікац.

Текст: Марія Помазан. Фото: УГМЗ

А викладачка вокалу Сніжана Коверга-Сигіль навчила їх співати українську веснянку і танцювати стародавній український хоровод!

А ще не забуваймо, що українці роблять свій внесок не лише у безпеку, а й у вивчення нашого спільного дому — планети Земля і навіть великого космосу. Тож астрономка Наталія Масалович на честь міжнародного дня астрономії провела цікаві лекції про зірки й міжзоряні польоти.

Дитяча виставка у Карловці

У Карловці відкрилася виставка дитячих малюнків «Кольори війни і надії: малюнки пораненого дитинства» *Boje rata i nade: crteži ranjenog djetinjstva*. Це експозиція творів українських дітей, що переживають війну.

Їх зібрала Людмила Сидоренко, завдяки якій дитячі свідчення отримують свій голос у Хорватії.

Виставка вже проходила у Загребі й Карловці в попередні роки, але продовжує розвиватися, доповнюватися новими творами. За кожним з них — щемка, а іноді й героїчна історія. Наприклад, вже в кількох виставках брала участь репродукція роботи Дар'ї Нечай «Ми є нація з історією і корінням», оригінал якої нині зберігається в резиденції Папи Римського.

Текст і фото: Ірина Шапошник

«Цього разу на виставці були представлені розписані учнями Бериславського ліцею № 3 Херсонської області, за підтримки та ініціативи волонтерки Ольги Касьянової, відпрацьовані гільзи від артилерійських боєприпасів гармати Д-30 калібру 122 мм. Вони постають як трансформовані символи війни — знаряддя руйнування, що завдяки дитячій творчості набули голосу надії. Назва інсталяції — «Тут буде життя», — повідомляє Людмила Сидоренко.

Більшість творів зібрано на регулярних конкурсах дитячих малюнків, у яких беруть участь українські діти як з України, так і з Хорватії й інших країн світу.

Українське свято у Спліті

6 квітня 2026 року в Спліті подія під символічною назвою «Українського цвіту по цілому світу» зібрала разом українську громаду, хорватських друзів і всіх поціновувачів мистецтва, щоб спільно відзначити Великдень — свято світла, надії та нового початку.

У межах заходу відбулася виставка картин відомих українських і хорватських художниць. З музичними композиціями виступили джазовий колекттив Sunny Family Band, Катерина Косенко, Ольга Снігурська, керівниця театральної секції товариства «Cvit» Тетяна Кірчик. Юна піаністка Софія Хромова вразила слухачів витонченістю виконання творів Yiruma («River Flows in You») та Фредеріка Шопена.

Окрасою заходу став модний показ дитячої колекції «Flores Sagradas» від дизайнерки Катерини Чепак. Ця колекція вже отримала міжнародне визнання на конкурсі Moda Vision у Мадриді у 2025 році та продемонструвала сучасний погляд на українську естетику й стиль.

Текст і фото: Євгенія Бахтігареєва

Вчимося українською

Ви знаєте, що в мережі є багато матеріалів, щоб допомогти дітям із вивченням української мови та культури, а також інших шкільних предметів за українською програмою? Ось деякі з них:

Переходь за посиланням і вивчай українську цікаво, сучасно і весело.

Всеукраїнська школа онлайн. Тут є уроки та інтерактивні завдання з української мови.

Курс «мовА моЯ» — від А до Я (література, історія, географія України)

Курси з української мови різного рівня складності

Українські підлітки на концерті Kalush Orchestra

А 2 березня до Загреба приїжджав відомий український гурт Kalush Orchestra, що у 2022 році став переможцем «Євробачення»! Тож група учнів Малої зимової школи української мови й культури в Загребі залюбки відвідала цей концерт. До того ж, українська співачка з Загреба AnnaDel на початку концерту представила свою нову пісню.

Школа дякує Олександрові Роговському з Української громади міста Загреба за організацію відвідин концерту.

«Було дуже цікаво піти на концерт «Калуша», тому що я ніколи раніше не була на подібних заходах. Мені сподобалося, що після виступу нам давали автографи і можна було сфотографуватися зі співаками», — Аріна Сігаловська, 13 років.

«Це була чудова можливість ще раз побачитися з друзями та разом насолодитися музикою. Найбільше мені сподобалось виконання пісень "Начистоту" і "Додому", особливо коли співав весь зал! Текст пісень точно відтворює бажання поїхати в Україну. Мені подобається гурт Калуш, вони в текстах пісень говорять про долю і життя українського народу, в ще їхні пісні дуже мелодійні», — Саміра Булулукова, 15 років.

"На концерті "Калуша" я наче побував на Батьківщині. Був дуже радий провести час із друзями, ми танцювали, веселились і спілкувались", — Мартін Веклич, 13 років.

Текст: Марія Помазан. Фото: УГМЗ

Дитячий кулінарний батл у Загребі

8 березня в Українському домі пройшов фінал кулінарного конкурсу, який було оголошено ще в січні в рамках Малої зимової школи української мови та культури в Загребі. Головне завдання, яке ставилось перед учасниками, було приготувати в команді будь-яку страву, придумати для неї ексклюзивну назву та презентувати.

Команди створювались випадковим чином за жеребкуванням, а додатковим завданням була якісна взаємодія з іншими в підготовці та реалізації «кулінарного проєкту».

Результат дійсно здивував! Юні кулінари обрали різноманітні страви і за смаком, і за рівнем складності та цікавості подачі.

«Міні канапе» зачаровували красою подачі, витонченістю нарізки та оформлення.

«Пончики по-українськи» з джемовою начинкою та шоколадна ковбаска «Бабусине свято» змусили суддів поринути в дитинство, викликавши хвилю приємних спогадів.

Цукеркові роли «Рокерки» не потребували готування в традиційному розумінні, але оригінальність ідеї страви, назва та яскраві смакові поєднання викликали особливе зацікавлення всіх учасників.

А нестандартна ідея подачі вітамінних наборів у стаканчиках «Фруктова мрія» отримала особливу відзнаку: ця страва не лише корисна для здоров'я, а й безпечна, бо не потребує використання плити дітьми.

Сінабони «Великі» з неперевершеним тістом та запаморочливим ароматом були оцінені не лише за смак, а й за командну роботу.

В номінаціях «За складність процесу приготування», «Відповідальність» та «Феєрію кольорів» відзначено барвисті «Фруктові капкейки» з заварним кремом.

А переможцями стала команда у складі Ірини Малюшкіної, Соломії Булулукової й Тамари Токіч, які разом приготували торт «Паралельний всесвіт», присвятивши його воїнам України, що виборюють незалежність та мир. Їхній рецепт ми представляємо у «Мавці».

Рецепт торта «Паралельний всесвіт»

Тісто:

- Яйця — 3 шт
- Сіль — щіпка, цукор — 200 г
- Ванілін — за смаком
- Молоко — 250 мл
- Какао — 3 столові ложки (з гіркою)
- Борошно — 200 г
- Розпушувач — 1 пакетик (10–12 г)
- Олія — 9 столових ложок

Крем:

- сметана — 600 г
- цукор — 120 г

Приготування:

Розбити 3 яйця в ємність — наприклад, у велику миску. Додати сіль, цукор, ванілін і перемішати. Потім додати молоко, какао, просіяти борошно і додати розпушувач. Добре все перемішуємо й додаємо олію. Сковороду нагріваємо на маленькому вогні, змащуємо олією, після цього наливаємо на сковороду один ополоник тіста і печемо під кришкою 5–6 хвилин. Печемо тільки з однією сторони (не перевертаємо), так повторюємо 6 разів, щоб вийшло 6 коржів. Для приготування крему потрібно міксером збити сметану з цукром. Коли коржі спечуться і охолонуть, перемащуємо їх кремом і складаємо у торт. А зверху можна торт присипати какао та додати прикраси на свій смак. Перед подачею торт повинен вистоятись 3–4 години у холодильнику. Смачного!

Текст: Ксенія Левченко. Фото: УГМЗ

Соня шукає дім

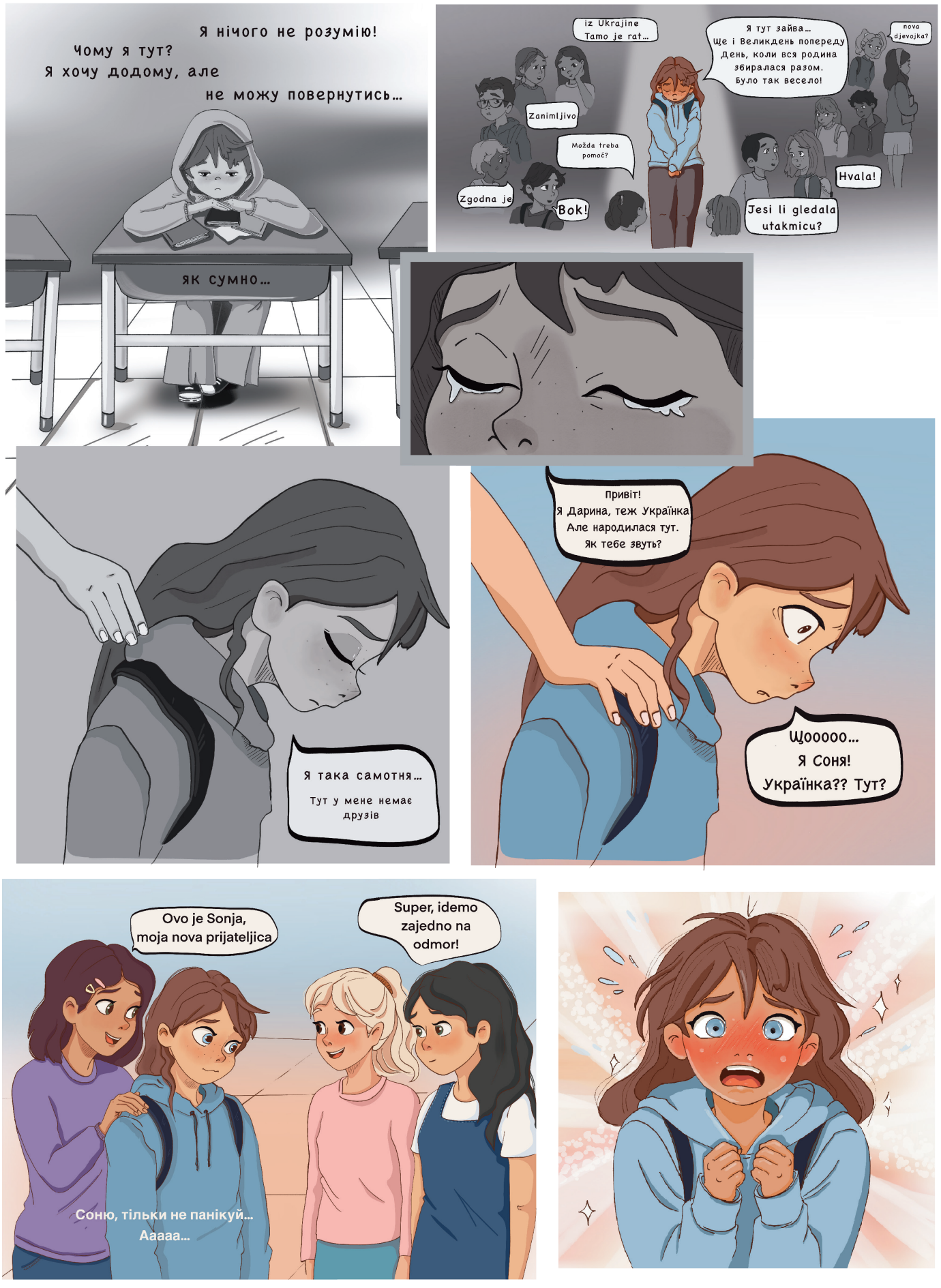

Далі буде...

Ідея і комікс Євгенії Бахтігареєвої

Білий Крокодил, в зоо

Фантастичний детектив. Частина 2. Завершення

Наступної неділі, коли Єгор з батьками підійшов до вольєру Ніка, тато не розділяв бажання сім'ї дивитися на «якогось там блідого крокодила», однак Єгор смикнув батька за рукав куртки, і той знехотя підвів очі. А вдома приєднався до мами з Єгором та емоційно розповідав про набридлий Давиду зоопарк.

— Не думаєш, що все це не просто так? — спитав Давид Дарину під час прогулянки, розповівши про цей випадок.

— Так, навіть підлітки прагнуть до зоопарку, а не до парку атракціонів. Наш клас знову ведуть на екскурсію. Я туди так не хочу йти, але доведеться, батьки вже заплатили.

— А що, як це пов'язано з самим зоопарком? Можливо, тут якось замішаний Нік?

— О, точно, я згадала. Я бачила в руках доглядача за крокодилом якийсь дивний пристрій. Підеш зі мною? Раптом ми зможемо перевірити наші припущення?

— Зустрінемось біля зоопарку о дванадцятій. Якраз встигну потім до школи, в мене друга зміна.

— Це мій друг. Чи може він поїхати з нами на екскурсію? — запитала Дарина вчительку наступного дня, представляючи Давида.

— Будь ласка, якщо має власний квиток, — мовила вчителька, змахнувши порожніми руками.

Друзі сіли до вагончика з іншими дівчатами та хлопцями з Дариниого класу. Коли потяг зупинився біля ведмедиці й однокласники підійшли до скла, щоб краще роздивитися Клару, Давид з Дариною відійшли вбік.

— Я придумала. Коли всі будуть дивитися на Ніка, ми станемо за спиною в доглядача і спробуємо роздивитися пристрій в його руках.

Цього разу наступною станцією одразу виявився вольєр Ніка. Друзі пропустили всіх уперед і непомітно стали роздивлятися довкола. Нарешті побачили навпроти того самого працівника зоопарку в окулярах на голові, які нагадували маску для плавання.

— Дивись, які в нього великі чорні окуляри, — прошепотів Давид, — минулого разу ми на них навіть не звернули уваги.

або Незвичайні пригоди парку «Великий Вольєр»

— Точно! Вони якість дивні, — підтримала Дарина. — Але зосередьмося на пристрої.

— Добрий день, пані та панове! Зараз ви дізнаєтеся про нашого найочікуванішого та найулюбленішого...

Дарина смикнула Давида. Поки всі роздивлялися крокодила-альбіноса, друзі побачили, як Михайло однією рукою опускає на обличчя окуляри, а іншою дістає із кишені пристрій і натискає на білу овальну кнопку.

— Дивись, це схоже на іграшковий пульт. У мене вдома є якийсь подібний старий пристрій, — помітив Давид.

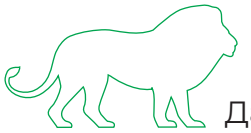

— Я згадала: доглядач і тоді опустив окуляри, — прошепотіла Дарина.

Водій просигналив про час завершення екскурсії. Ось і кіоск із морозивом. Поки однокласники захоплено розповідали вчительці про Ніка і зоопарк і просили її знову сюди прийти, друзі встигли обговорити план дій.

— Тоді до завтра, — попрощалася Дарина.

— На вході до зоопарку, — попрощався Давид.

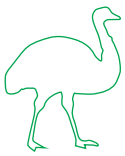

— Сьогодні в нас важлива місія. Готовий?

— Ще б пак! — підморгнув Давид, дістаючи щось із кишені.

— Гарна ідея! — вигукнула Дарина. — Цей пульт дуже схожий на той, що у Михайла.

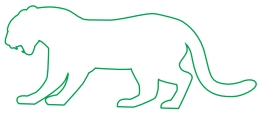

Друзі купили квитки й сіли до знайомого вагончика. Після вольєру Ніка потяг рушив далі без них. Давид і Дарина тільки почали прокрадатися до виходу з великої будівлі тераріуму, як їх побачив Михайло.

— А чому ви не в поїзді? — здивувався доглядач.

— Еееее, — протягнув Давид.

— Нам настільки сподобався Нік, що ми не встигли на потяг, –викрутилася Дарина.

— То давайте я вам більш детально розповім про Ніка і ще раз покажу його, — запропонував Михайло, дивно посміхаючись.

— Дякую, але ні. Маємо вчасно добігти до наступної зупинки, — вибачився Давид.

Підлітки вибігли з тераріуму, й Дарина потягнула Давида за кущ калини, щоб сховатися від Михайла. Друзі почекали якусь хвилину, і коли доглядач вийшов услід за ними, побачили, як він рушив до невеликої госпо-

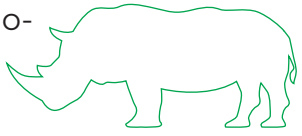

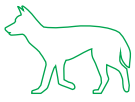

дарчої будівлі навпроти, та прокралися за ним, обігнувши приміщення. Через декілька хвилин Михайло вийшов і попрямував із мітлою до тераріуму. Друзі швидко забігли до будівлі.

— Я сховаю вебкамеру із мікрофоном, — скомандувала Дарина, — а ти знайдеш і заміниш пульт.

— Хтось іде, ховаймось! — Давид штовхнув Дарину під стіл і сам заліз, запнувши за собою край скатертини. — Ні!!! — прошепотів він за секунду. — Я залишив на столі обидва пульти.

— Вже немає часу вилазити, — шикнула на нього подруга. — Буде як буде.

Вони помітили смужку світла від прочинених дверей і почули голос Михайла:

— От бовдур! Взяв мітлу, а совок забув. Де ж совок, де ж совок?

Друзі від страху притислись ближче один до одного. І радісно вилізли з-під столу, почувши шурхіт замкнених дверей.

— Хапай його пульт та біжимо! — мовила Дарина.

Завершивши таємну операцію, друзі привідкрили двері і роззирнулись:

— Все чисто, біжимо до морозива!

Вночі Давид зумів переробити пульт на зворотну дію (недарма він був найкращим з фізики у класі!), і зранку підлітки знову вирушили до зоопарку. Доки Давид слідкував за Михайлом, Дарина підмінила пульт.

У школі почався період контрольних, та й вдома справ вистачало. Тож цілий тиждень вони чекали наступної суботи, щоб перевірити реакцію людей на зворотну дію пульту. Для чистоти експерименту вони взяли з собою Єгора та Єву, на яких пульт минулого разу спрацював дуже ефективно. Доїхавши до вольєру з Ніком, підлітки підштовхнули малих наперед, щоб подивитись на їхні емоції.

— Ти помітила, що людей у потязі та зоопарку трохи менше? — прошепотів Давид, а Дарина кивнула.

— А про Ніка вам розкаже його доглядач, — оголосив водій, і друзі побачили похмурого Михайла.

— ...Тільки подивіться на Ніка, на нашого красунчика, — сказав той без звичного ентузіазму й натиснув кнопку на пульті.

Друзі вперше не почули захопливих вигуків глядачів.

— Цікавий крокодил, а особливо його колір, — сказала якась жінка.

— О, знову крокодил, вже бачив його, — промовив без особливих емоцій Єгор.

— Так, звичайний крокодил, тільки колір дивний, — погодилась Єва.

Давид і Дарина радісно перезирнулися та «дали п’ять» один одному.

Впродовж тижня друзі декілька разів зустрічалися вдома в Дарини й переглядали записи з вебкамери, а в п’ятницю вони нарешті знайшли момент, коли Михайло розібрав пульт і, схоже, пробував його відремонтувати.

Фантастичний детектив Частина 2. Завершення

На щастя, під час роботи над пультом доглядач Ніка проговорював всі свої дії й думки вголос. «Чомусь до зоопарку почало приходити менше народу. Невже мій пульт перестав працювати? Треба придумати новий спосіб витягати побільше грошей з людей...» — почули друзі й радісно перезирнулися.

— Мені здається, ми вже можемо йти з цим до поліції, — сказала Дарина. Давид швидко перекинув уривок відео на флешку, й вони побігли до поліції, де розповіли черговому про свої підтверджені фактами здогадки. В поліції їх вислухали, подякувавши за допомогу у розкритті шахрайської махінації.

Наступного дня друзі, сідаючи в знайомий екскурсійний потяг, побачили поліцейських у формі. Ті впізнали їх, кивнули, наказавши поглядом мовчати, й сіли в поліцейську автівку.

Біля вольєру Ніка доглядач насунув на лоба темні окуляри та дістав із кишені комбінезону пульт.

— Руки за голову, ви заарештовані, — сказав старший поліцейський, поки його напарник забирав пульт із рук Михайла.

— Щ... що я таке зробив? — зі страхом спитав доглядач, скосивши погляд на скарбничку для пожертвувань.

— Ви підозрюєтесь у шахрайстві, — промовив поліціянт. — У відділку поговоримо про це.

— Оце кіно, — переможно посміхнувся Давид.

Поліцейські опечатали вольєр як місце злочину.

Тим часом Ніка відвезли до ветеринара, де його оглянули й витягли з нього чіп. Дарині й Давидові, які хоч раз хотіли побачити Ніка, дозволили навідати його у ветеринарній клініці.

— Ось який ти, Нік! — посміхнулася Дарина.

— Так, гарний і білий, — підтвердив Давид. — Шкода, що ми більше не побачимося, я чув, що тебе повернуть до рідної Австралії.

Наступного дня жителі містечка N у новинах побачили відеорепортаж про Михайла та Ніка, а підлітки домовились піти погуляти. Дарина взяла з собою газету, у якій вони на першій шпальті знайшли два рядки про свою вирішальну участь у розслідуванні справи. Задоволені своєю роботою, друзі пішли відсвяткувати це й поїсти морозива.

КІНЕЦЬ

Анна Агачева, 13 років, Осієк

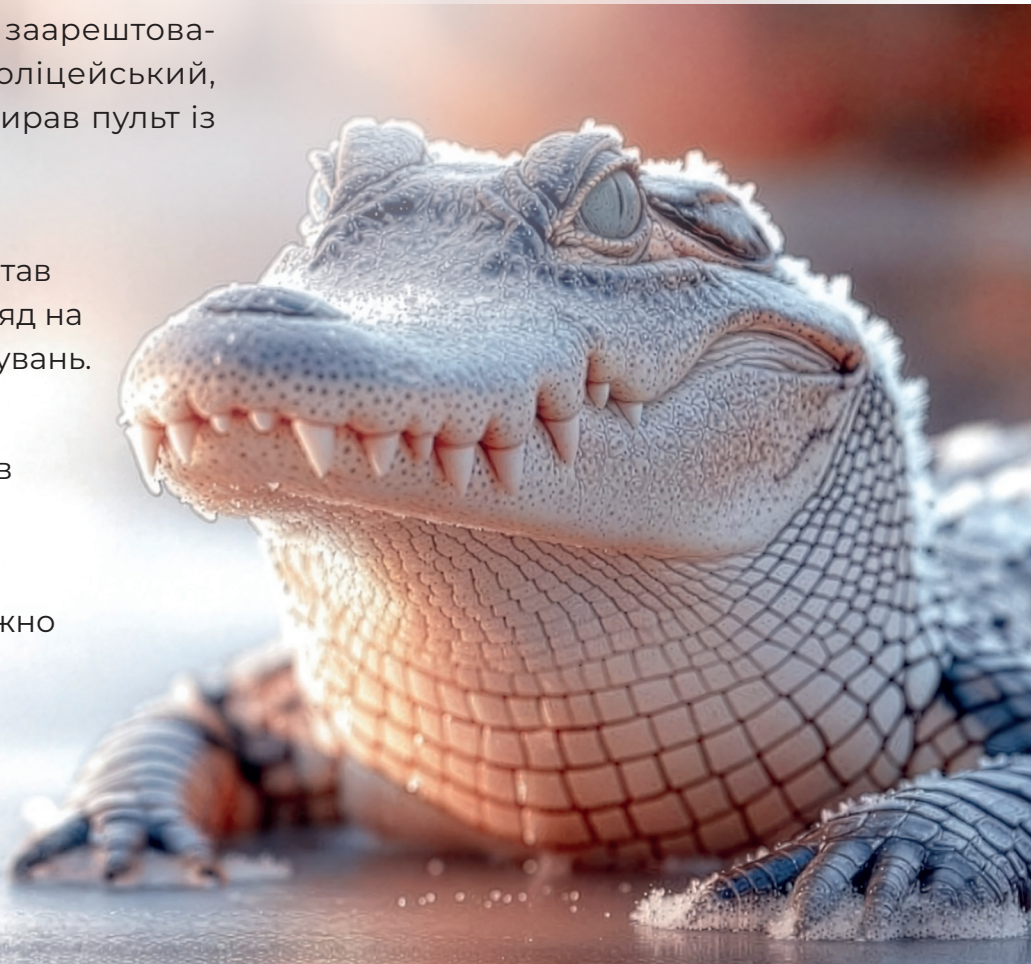

OLUJA ZA UKRAJINU

MIR KROZ SNAGU!

Hvala svima koji podržavaju Ukrajinu! Vi možete doprinijeti svojim prilogom povratku mira u Ukrajinu i biti sigurni kako će stići i doći tamo gdje treba.

Ukrajinska Zajednica Grada Zagreba
Žiro račun u Raiffeisen banci: 2484008-1135244382
IBAN: HR2324840081135244382
Sa naznakom: Oluja za Ukrajinu

UKRAJINSKA ZAJEDNICA GRADA ZAGREBA

CVIT SPLIT

LIPIK

KULTURNO DRUŠTVO LJUBLJANA – KYIV
www.razom.si
www.situacija.si